העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

טעות לעולם צודקת

שרץ החוץ, מרת גולדה מאיר (הבוקר)

יעל מקוז, תל־אביב

קופה של שרתים.

שנתיים וחצי תחת הרגע האדום של סמל חי״ר. (העולם הזה)

אוריאל חמו, סדום

עוד רגע היה משתגע.

00 המדחנים שהותקנו במרכז ת״א הוצאו מכלל שימוש. (מעריב)

משה רושצ׳וק, תל־אביב

00 לכלבים

נראה שאין ביכולתה של הממ־שלה להשתלט על השאיגות הרפת־ניות של קציני הלגיון. (הארץ)

דויד ברגמן, חיפה

השואפים לארץ זבת חלב ודבש.

בצבים ניקוא

שמואליק והים

פעם הלך שמוליק הג׳לוב להתרחץ בים, אבל היו גלים חזקים ולא היה שום כיף. אחרי כמה דקות החליט שמו־ליק לצאת ופסע לעבר החוף.

באותו רגע בא גל גדול מאחוריו ו־הפיל אותו.

שמוליק ירק מים, הסתובב ואמר לים: „טוב, טוב, יוצאים כבר. רק אל תדחוף!"

יוסף גרין, נתניה

מזל של שוטר

דני היה גיבור גדול. הוא לא פחד מאף אחד. פעם ניסה להתפלח לאיצ־טדיון בלאש, אבל שוטר אחד ראה אותו ורדף אחריו עם נאבוט.

„הייתי עושה ממנו קציצות," סיפר אחר־כך דני, „אבל הוא לא הצליח לת־פוס אותי."

דבורה שלח, רמת־גן

★ ★ ★

כל ההתחלות קשות

כשרק הגיע לנחל עוז מחנה־העבודה, עלו הרווקים לחדשות, ושיחת־היום (א־פילו מחוץ למחסן) היתה על חתיכות והתחלות. כששאלו את פאקסי: „נו נו, ומה אתך?" ענה: „בנות זרות, לא מכיר אותן, לא אוהב אותן, מה פתאום את־חיל אתן?"

עלון נחל עוז

ספר לסבתא!

מבקר המדינה טעה — טוען דובר „רצח בע״מ"

האסיפה הכללית השנתית של אגודת „רצח בע״מ היתה השנה סוערת ביותר, כך מסרו חברי הוועד במסיבת עיתונאים. החברים, כולם רוצ־חים וותיקים ומושרשים במדינה ובחיי התרבות והכלכלה שלה, התלוננו מרה כי תחת שהם לא יתנו לאחרים לחיות — לא נותנים להם לחיות.

תלונות מרות הושמעו על התערבותם של בתי־המשפט בעניינים הפנימיים של האגודה ושל חבריה. כמו כן הושמעו טענות מבוססות בדבר בילוש ועיקוב ש־מקיימים מנגנונים רשמיים מסויימים אה־רי חברי האגודה הפעילים, על חשבון משלם המסים. התמרמרות הובעה גם נוכח התנהגותם של פקידי השומה, ש־העלו בשנת הכספים השוטפת באורח שרירותי את שומת מס ההכנסה. „אין זה נכון שהשנה יש סיכויים לשינשוג בענף," קבע יו״ר הוועד בפני העיתונ־אים. „ארבא, לפי כל הסימנים מתמע־טים והולכים המועמדים־לרצח, נוכח ה־ממדים המבהילים של היירדה."

את הרושם הקשה ביותר עשה באסי־פה פירסום הדו״ח של מבקר המדינה. המבקר הוזעק לחקור בעסקי האגודה על־ידי האגודה עצמה, בעיקבות תלונתו של אזרח אחד, חסר־ראש, שפורסמה בעיתו־נות הצהובה. החקירה נמשכה שלושה חודשים, למרות העובדה שהאגודה פת־חה בפני המבקר את כל הסייפים של הבאנקים. אולם הדו״ח, שקבע כי לא היה רישום מדוייק של הסכינים והאק־דחים וכמו כן לא הוטל פיקוח מתאים על נוהל החנק ופיצוח־הגולגלות, היה עלול לעורר בציבור את הרושם שמשהו נרקב והולך במרתפי האגודה, „רושם שהוא מוטעה לחלוטין," כפי שהצהיר היו״ר. „בהיותנו מדינה צעירה, הסביר, אי־אפשר היה בזמן הראשון להימלט משגיאות בלי שום כוונה רעה."

האסיפה הביעה את סיפוקה כי למ־רות הדו״ח המשמיץ, מילאו בינתיים שלטונות המדינה את חובתם והאזרח חסר־הראש, מגיש התלונה הזדונית, נק־בר באדמה.

— „כהן, יש לי בשורה טובה בשבילך. בקשתך לכיסא משרדי חדש נכללה סוף סוף בהצעת התקציב של שנת 1958/59 שתוגש בקרוב ע״י וועדת הכספים לאישור הכנסת."

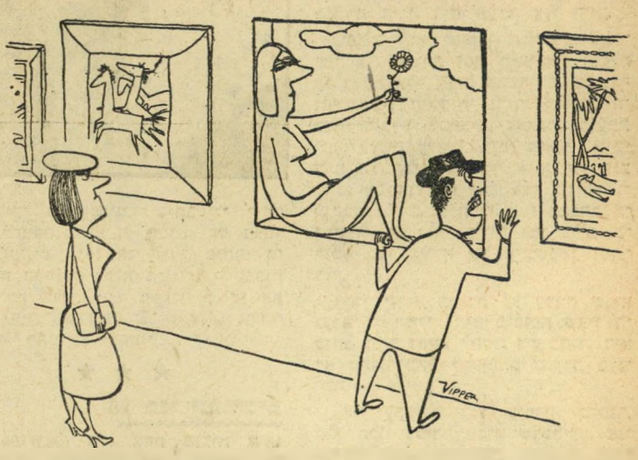

— „בתיה, את צדקת. זה באמת החלון של המוזיאון."

מה שמתוח-מתוח

יום אחד להקת אילון חזרה מהופעה בשעה שתים וחצי בלילה. לראשונה נעצרה המכונית ליד ביתו של האקורדיוניסט גד מן, שנכנס לא מזמן לשיכון חדש בפרבר רמת־גני.

השקט המוחלט בשכונה בשעה זו של הלילה לא מצא חן בעיני „השמן" של הלהקה, חיים פולני. הוא ניפח את ריאותיו האדירות והתחיל לצעוק בכל כוחו: „גברת מן! גברת מן! היזהרי! בעלך חזר הביתה!"

בכל החלונות של הבתים הסמוכים נדלקו מיד אורות. אחר־כך נראו צלליות של אנשים מתקרבים לתריסים, כדי לראות או לפחות לשמוע. גד מן הבין כבר מה הולך כאן, והתחנן לפני החברה שלא יעשו לו את זה, כי הוא חדש בשכונה, ואף אחד לא מכיר אותו ולא יבינו שזאת חוכמה. אבל התחנונים הוסיפו ל„שמן" מרץ, והוא המשיך לצעוק: „גברת מן! הוא כבר עולה במדרגות! את לא שומעת? תחביאי את ההוא בארון!"

כאן תפס ברוך, התימני של הלהקה, בקבוק ריק מתחת לספסל המכונית והטיח אותו בכל כוחו בכביש. לאחר ההתנפצות האדירה צעק פולני: „גברת מן! בסדר! אין לך מה לדאוג! הוא קפץ דרך החלון, ולא קרה לו כלום!"

אף אחד מהשכנים לא אמר מלה לגד מן, אבל מאז, כשהוא עובר בכביש, כולם מחייכים לעצמם חיוך רב־הבנה. הוא מעיין בכל הרצינות באפשרות לעבור לדירה עוד יותר חדשה.

על קצה המבחול

הצייר ג׳יימס ויסטלר, בן אמריקה שחי רוב ימיו באנגליה, היה ידוע ברום־ליבו. לילה אחד, בחצות, הוזעק הרופא הלונדוני המפורסם ביותר בימים ההם, ד״ר אלדוס קינסליי, לביתו של הצייר באמצעות שליח מיוחד.

כשהגיע הרופא, שיצא ממיטתו, לבית וויסטלר, נדהם לשמוע את הצייר אומר: „ד״ר קינסליי קראתיך לבוא כי הכלב־לב שלי חש בבטנו."

קינסליי טיפל בכלבלב, אך שמר את הדבר בליבו. כעבור שבוע ימים, בחצות, הגיע שליח מיוחד לבית וויסטלר ובקשהו לבוא מיד לבית הרופא. כשהופיע הצייר דחוף ומבוהל, אמר לו ד״ר קינסליי:

„מר וויסטלר, קראתי לך לבוא כי הייתי רוצה שתצבע את דלת המטבח שלי בצבע ירוק."

★ ★ ★

אי הצייר היהודי־גרמני הנודע מכס ליברמן בא יום אחד עשיר מופלג וביקש כי יצייר את אשתו. „אולם," אמר המזמין, „הייתי רוצה כי לפני ש־תתחיל לצייר, תבוא ותראה את דירתי, ובפרט את הקיר שעליו תהיה התמונה תלוייה, כדי שתוכל להתאים את הצבע והצורה לדירה."

„לא אדוני," השיב ליברמן, „מוטב שתבנה לך דירה חדשה סביב התמונה שאצייר."

שתי דקות אינטליגנציה

כתיבת־הארץ

בתוך כל אחת מעשר המלים הבאות מסתתר שמה של מדינה כלשהי, אותו אפשר להרכיב מאותן האותיות בסדר אחר. תן לעצמך שתי נקודות בעד כל ארץ שגילית תוך חמש שניות ונקודה אחת בעד גילוי אטי יותר. השתדל להגיע ל־15 נקודות לפחות, אם ברצונך להיכנס למשפחת העמים הנאורים.

(1) ספר
(2) פרדס
(3) נוי
(4) מפנה
(5) נדיר
(6) רוסיה
(7) ניצול
(8) בער
(9) פור
(10) בול

★ ★ ★

תשובות: (1) פרס, (2) פרדס, (3) יון, (4) מפנה, (5) ידיר, (6) סוסיה, (7) ציצול, (8) בער, (9) פור, (10) בול.